

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 36.

Anden Session.

19de Møde.

Tirsdagen den 5te November

(Fortsat).

Kierkegaard (forts.): Og deri toge de ikke Feil, om det end kan synes underligt, hvorledes saaledes den jevne danske Mandes Sands skal mødes med det bekjendte Træk af en Stormand i Fortiden, nemlig Keiser Constantius, som kaldte sine Hoffolk til sig og spurgte, hvormange der vilde føie ham i at fornægte Kristus, og stillede alle dem til høire, og dem, der ikke vilde det, til Venstre, og derpaa sagde: „ja, jeg vil bede om at beholde dem til venstre; thi naar de ikke vilde fornægte den Herre, som er i Himlen, saa vilde de heller ikke fornægte ham paa Jorden“. Saaledes har efter min Overbeviisning mine Vælgere tænkt, og netop fordi de tænke saaledes, have de valgt mig, og saaledes have de sendt mig hertil: altsaa erkjendende, at en Mand kan forandre sin Overbeviisning vel endog saa om store og vigtige Sager, erkjendende, at den, der i 1848 vilde stemt imod adskillige Bestemmelser i Grundloven, kan, naar Grundloven er givet, med Trofast og Oprigtighed slutte sig til den, uagtet mangfoldige Spørgsmaal ere ganske anderledes afgjorte, end han vilde have raadet til at afgjøre dem. Og endelig har jeg endnu paa bestemtere Maade sagt mine Vælgere, at jeg baade i Get og Andet vilde kunne stifte Mening, idet jeg ganske udtrykkelig gjorde opmærksom paa, at med Løfter var det en egen Sag, idet jeg fremhævede, at et bestemt Parti, som netop vilde være af deres særdeles Væner, havde, da Grundloven skulde til at vedtages, erklæret, at de kunde slet ikke vedtage en saadan Grundlov, og dog saa Dage efter havde stemt for Grundloven. Jeg sagde: „Der kunne I see et Exempel paa, hvorledes

man af gode Grunde kan forandre sin Overbeviisning; derfor er det ikke stort bevendt med Løfter, der paa en Valgdag maatte aflægges. Jeg siger det ikke for at dømme disse Mand, men alene for at hævde mig den samme Ret. — Da saaledes saavel Tingens Natur som mine udtrykkelige og bestemte Uttringer gjentagne Gange til mine Vælgere have sikret mig den fornødne Ret til, — naar jeg forresten som ærlig Mand følger og vedkjender mig de store almindelige Grundsetninger, jeg altid har vedkjendt mig, og bliver Danmarks Riges Grundlov tro — i det Enkelte og Mindre at ændre min Overbeviisning efter som der findes Anledning dertil, og navnlig at ændre min Overbeviisning i en Sag, som naturligtvis oprindelig maatte være mig personlig saa fremmed som den nu foreliggende, saa tvivler jeg om, at der skal være mindste Grund til at mene, at mine Vælgere vilde dømme saaledes om mig, som hiin ærede Taler har yttret. Ja, jeg smigrer mig endog saa med, at den høitærede Rigsdagsmand vil forandre sin Overbeviisning i saa Henseende, og, naar han gjør det, saa vil jeg ikke dømme ham for nogen Inconsequens, men troe, at han har forandret denne sin Overbeviisning af meget gode Grunde.

Borgen: Jeg finder mig foranlediget til at afgive en Erklæring i Lighed med den, som af den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kred (M. B. Bruum) er afgiven. Det havde været min Hensigt at stemme for det Endringsforslag, som gaaer ud paa at sikkre Brugerens Ret ligeoverfor Jagteieren. Jeg skal imidlertid, paa Grund af Omstændighederne og navnlig paa Grund af den høitagede Premierministers Udtalelse idag, paa Sagens nærværende Standpunkt afholde mig derfra. Jeg nærer det Haab, at det vil lykkes til 3die Be-